

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Mijn buurjongen Albert Heijn

Het gemeentelijke archief van Zaanstad bewaart trouwhartig een grote verzameling foto's en plaatst die ook op Internet. Daardoor kon ik het huis Westzijde 164, waar ik ben opgegroeid, nog eens bekijken. Dit was de winkel van bakkerij Oosterhuis.

Dit gedeelte van de hoofdstraat werd in de volksmond de 'fluwelen' Westzijde genoemd. Die naam ontleende de straat aan zijn bewoners. Tegenover ons woonde in een deftig herenhuis de fotograaf voor de betere standen, naast hem dokter Pelt en daarnaast de families Heijn en Verkade. Hoewel de vorig jaar overleden Albert Heijn dus mijn buurjongen was, heb ik nooit met hem gespeeld. Daar was de sociale afstand toch te groot voor. Dat heb ik althans vele jaren gedacht totdat ik onlangs de mémoires van Albert Heijn onder ogen kreeg en daarin het volgende las:

“Maar voor de rest vond ik mijn kameraadjes op de Westzijde waar wij woonden. Net meldde ik

dat in Zaandam arm en rijk met elkaar speelden en ik heb daardoor een reuze spannende jeugd gehad. Als het even kon trokken mijn broer en ik naar het plein voor de Bullekerk, op honderd meter van ons huis. We deelden onze autopeds en Vliegende-Hollanders met iedereen en ondernamen soms verre tochten. Op een dag ben ik met mijn vriend Arie de Carpentier op mijn step helemaal naar Amsterdam gereden om pannenkoeken te gaan eten bij zijn tante. Ook gingen we dikwijls naar het Stuurmanspad achter ons huis waar Arie in een laag huisje woonde...(J.L. de Jager, *Albert Heijn, de mémoires van een optimist*, 1998, pag. 37-38).

Bij nader inzien was het dus niet de sociale afstand maar de fysieke die de vriendschappen heeft bepaald; hij vond zijn vriendjes aan zijn kant van de Westzijde, ik aan de mijne. Hij speelde met de kinderen die aan het Stuurmanspad achter zijn huis woonden. Ik vond mijn speelkameraadjes in de Schipperssteeg achter ons huis. De hoofdstraat met zijn relatief drukke verkeer, vormde voor kinderen blijkbaar een onoverkomelijke barrière. Daarom zal ik wel geen toenadering tot de overkant van de straat hebben gezocht en werd mijn buurjongen Albert Heijn nooit mijn speelkameraad.

Olympische Spelen naar hier?

Moeten we voor 8 miljard of meer de Olympische Spelen in 2028 naar Nederland halen? Ik heb de neiging om mij in het koor van de tegenstanders te voegen. Het ideaal van de Olympische Spelen dreigt, evenals dat van veel andere sporten, te sneuvelen op het offerblok van de commercie. Een citaat uit *de Volkskrant*: “De Olympische organisatie (in Londen) behoudt zich het recht voor om *athletes attributes* voor onbepaalde tijd zonder vergoeding voor de atleet te gebruiken voor commerciële doeleinden. Het gaat daarbij onder meer om beelden van prestaties, teksten uit interviews, namen, handtekeningen en vingerafdrukken.”